

Sognene som Sognekommuner, er jo tværtimod det oprindelige Forslag, der indkom fra Amtmanden, og efter den Ryst, som synes at være tilstede hos Sognene til at raade over deres smaa Anliggender, vilde det vistnok heller ikke paa nogen Maade være dem imod, dersom Rigsdagen gik ind paa denne Ordning og henlagde den virkelige Kommuebestyrelse til Sognene. Det er kun hin Mellemmyndighed, Forstanderskabet, som jeg slet ikke kan se har nogen sand Rod i Forholdenes Nødvendighed, og jeg vil derfor blot henstille til den høitærede Minister, om det maatte anses som en bestemt Hindring for, at Loven kom ud, at man udslejede Forstanderskaberne og overlod det til hvert Sogn selv at styre sine Anliggender under Lagthingets Tilsyn.

Justitsministeren: Jeg vil sige, at jeg vilde have stor Betænkelse ved at gaa ind paa et saadant Sogneforslag, selv om det var fremkommet fra Lagthinget; men jeg vil med fuld Bestemthed gjentage, at jeg paa ingen Maade vil gaa ind derpaa i Strid med den Indstilling, der nu er kommen fra Lagthinget.

Sonne: Det er vistnok saa, at naar et Lovforslag, som har været forelagt Lagthinget paa Færøerne, og om hvilket man der har været enig, kommer her til os for at behandles af Rigsdagen, saa maa vi i høj Grad rette os efter, hvad man der har vedtaget; ja, jeg tror endog, at det næsten ikke vilde gaa an, at ville affatte Forslaget væsentlig anderledes, end som Lagthinget har villet gaa ind paa det. Jeg erkjender ogsaa, hvor overordentlig vanskeligt det er for os herude at tage Ordet i en Sag, der grunder sig paa lokale Forhold paa Færøerne, hvormed vi kun kunne være lidet kjendte. Men paa den anden Side tror jeg dog, at det, naar man har Betænkigheder ved et Lovforslag angaaende Færøerne, som forelægges her, er Ons Pligt at udtale disse Betænkigheder. Og saaledes gaar det nu mig. Jeg har virkelig Betænkigheder ved det foreliggende Lovforslag og det tildels i samme Retning som den, hvori det erede Medlem for 1 Ode Kreds (Sessen) udtalte sig,

idet han gjorde opmærksom paa, at Sognene paa Færøerne ere altfor smaa til at lægges til Grund for den kommunale Inddeling, navnlig med Hensyn til Fattigvæsenet. Som det ses af Motiverne, er Dissket om, at hvert Sogn maa komme til at udgjøre en særskilt Afdeling af Kommunen, jo især fremkaldt derved, at Fattigbidragene i enkelte Sogne ere saa store, idet man nærer Forventning om, at de stedse stigende Udgifter til Fattigvæsenet ville kunne formindskes, naar hvert Sogn faar sin egen Bestyrelse. Paa Færøerne gjaelder nu imidlertid det Samme som herude, at man først erhverver Forsørgelsesret paa et Sted efter 5 Mars Forløb, og det er jo netop en Klage, som har lydt hos os, skjøndt Kommunerne her ere betydeligt større, at denne Bestemmelse om 5 Mars Ophold har vist sig at være meget haard og er bleven anvendt meget ubarmhertig mod dem, som staa paa Grændsen af Fattigvæsenet, forsaavidt de opholde sig i en Kommune, hvori de ikke ere forsørgelsesberettigede. Man har jo ofte hørt Tale om, hvorledes Sognestandskaber passe paa simple Arbeidsmænd, der flytte til et Sogn, og hvorledes de, naar disse Arbeidsmænd have været i Sognet paa 4—5 Mar, lægge dem Hindringer i Veien for at blive der eller ligefrem opmuntre dem til at tage imod Fattigunderskøttelse for at kunne blive fri for senere at forsørge dem. Men naar noget Saadant nu kan ske her, hvor Kommunerne ere saa store, hvormeget mere vil det da saa ikke kunne ske deroppe, hvor ethvert Sogn kun udgjør nogle faa Familier, og hvor man bestemt kan passe paa hver Enkelt af Beboerne i Sognet, for at paase, at han ikke skal blive Kommunen til Byrde. Det er et Spørgsmaal, om det er Ret imod de enkelte Personer, der saaledes kunne opholde sig i Sognene og ere nærved at være trængende, at bidrage til, at de lettere blive viste bort fra disse, skjøndt de have Udfigt til at kunne ernære sig der. Dette er en Side, hvorfra jeg har Betænkelse ved Lovforslaget; men der ogsaa en anden Side, hvorfra jeg har Betænkelse ved det, og det er nemlig med Hensyn til, om man ikke derved kommer til at overbebyrde de enkelte Sogne. Thi vel er det vistnok saa, at der kun er saa